

«ԹԵԱԹՐՈՆ»Ի ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՍՈՒՐԵՆ ԽՏՇՇԵԱՆԻ ՀԵՏ

Posted on May 25, 2012 by Keghart

Category: [Opinions](#)

Համօ Մոսկօֆեան, Պէյրուբ, 25 Մայիս 2012

Լիբանանի հայ թատրոնի երիտասարդ բեմադրիչներէն Սուրէն Խտրճեան աստուածատուր տաղանդով օժտուած անձնաւորութիւն մըն է՝ իր հարազատներուն՝ բեմադրիչ-դերասան Վարուժան Խտրճեանի, քանդակագործ Չաւէն Խտրճեանի, գրող ու մտաւորականուհի հանգուցեալ Սոնա Խտրճեանի նման: Անոնք իրենց անգնահատելի վաստակը ունեցած են հայ թատրոնի, արուեստի ու գրականութեան աշխարհին մէջ, Լիբանանի ու Սփիւռքի տարածքին:

33ամեայ “Քրիստոսի տարիքով” Սուրէն Խտրճեան, թատրոնի բարդ ու դժուարին կեանքին մէջ իր քայլերը առաւ Մեսրոպեանի Նախկին Սաներու Միութեան «Պետրոս Ադամեան» թատերախումբին մէջ, բեմադրելով «Յիմարներու Ընթրիքը» եւ «Սէրը Եղեռնին Մէջ»: Ապա՝ Համազգայինի երիտասարդական թատերախումբին հետ՝ բեմ հանեց «Վլլլուկը», «Պրիժիթ-Պրիժիթ»ը, հիմնադրելով «Թեաթրոն»ը, 2009 թ.ին՝ խումբ մը տաղանդաւոր դերասան-դերասանուհիներու հետ՝ բեմադրելով «Լուսնի Վրայ» թատերախաղը: Ապա «Թռիչք Մը Կուկույի Բոյնին Վրայ» («One Flew Over The Cuckoo's Nest») դժուար թատերախաղը, որ մեծ համբաւ պարգեւեց երիտասարդ բեմադրիչին:

Համօ Մոսկօֆեան, Պէյրուբ, 25 Մայիս 2012

Լիբանանի հայ թատրոնի երիտասարդ բեմադրիչներէն Սուրէն Խտրճեան աստուածատուր տաղանդով օժտուած անձնաւորութիւն մըն է՝ իր հարազատներուն՝ բեմադրիչ-դերասան Վարուժան Խտրճեանի, քանդակագործ Չաւէն Խտրճեանի, գրող ու մտաւորականուհի հանգուցեալ Սոնա Խտրճեանի նման: Անոնք իրենց անգնահատելի վաստակը ունեցած են հայ թատրոնի, արուեստի ու գրականութեան աշխարհին մէջ, Լիբանանի ու Սփիւռքի տարածքին:

33ամեայ “Քրիստոսի տարիքով” Սուրէն Խտրճեան, թատրոնի բարդ ու դժուարին կեանքին մէջ իր քայլերը առաւ Մեսրոպեանի Նախկին Սաներու Միութեան «Պետրոս Ադամեան» թատերախումբին մէջ, բեմադրելով «Յիմարներու Ընթրիքը» եւ «Սէրը Եղեռնին Մէջ»: Ապա՝ Համազգայինի երիտասարդական թատերախումբին հետ՝ բեմ հանեց «Վլլլուկը», «Պրիժիթ-Պրիժիթ»ը, հիմնադրելով «Թեաթրոն»ը, 2009 թ.ին՝ խումբ մը տաղանդաւոր դերասան-դերասանուհիներու հետ՝ բեմադրելով «Լուսնի Վրայ» թատերախաղը: Ապա «Թռիչք Մը Կուկույի Բոյնին Վրայ» («One Flew Over The Cuckoo's Nest») դժուար թատերախաղը, որ մեծ համբաւ պարգեւեց երիտասարդ բեմադրիչին:

– “Նախաձեռնեցինք շուտով «Երկու Աշխարհներու Հիւրանոցը» թատերախաղի բեմ բարձրացնելուն, իսկ 2012 թ.ին՝ անհասկնալիօրէն աղմկայարոյց՝ նախկին լիբանանահայ (այժմ ամերիկահայ) դերասան-թատերագիր Վահէ Պերպերեանի «Պրն. Կարպիս»ին, որ փաստօրէն Լիբանանի քաղաքացիական պատերազմի դժուարին տարիները ապրած հայերու վերյուշ-տառապանքներն են Ամերիկայի մէջ”, կ'ըսէ Սուրէն Խտրճեան, հանդիպման ընթացքին: Թէ ինչպէ՞ս յայտնուեցաւ արհեստավարժ

թատերական կեանքին մէջ, Սուրեն կը վերյիշէ ու ժպիտով կը շարունակէ.-
_ “Նախքան Հայաստան մեկնիլս ուսման՝ հարազատիս՝ համբաւաւոր դերասան-
բեմադրիչ Վարուժան Խտըշեանին հետ կը համագործակցեի՝ իր թատերախաղերու
երաժշտական ձեւաւորումը պատրաստելով: Ապա՝ Մայր Հայրենիքի Կինոյի եւ
Թատրոնի Պետական Ակադեմիայի մէջ աշակերտելով հռչակաւոր Ռուբէն Գեորգեանցի:
Ի վերջոյ “պարզեւատրուեցայ” որպէս “վաւերագրական կինոռեժիսոր”, որ կեանքիս
երազն էր ծառայել հայ թատրոնին եւ սինեմային՝ կարելիին սահմաններուն մէջ”:

Մեր հանդիպման կը մասնակցին «Թեաթրոն»ի դերասան-դերասանուհիները: Կարեն
Տարագճեան բազմակողմանիօրէն զարգացած, տաղանդաւոր արուեստագետ մը, որ
նաեւ ելոյթ ունեցած է լիբանանեան թատրոններէն արաբերէն լեզուով: Շաղիկ
Մայիսեան, գեղարուեստական ձեւաւորող, նաեւ՝ Սեւանայ Սեմերճեան, Սազո
Օհանեան, Պետրոս Սողոմոնեան, վաստակաշատ Փօլ Մինասեան, Գոհար Գեորգեան եւ
բեմայարդար ու քուլիսային աշխատանքները նաեւ վարող Ովսաննա Նալպանտեան,
Յակոբ Կոճիկեան, Ռաֆֆի Կիւմիւշեան: Բոլորն ալ հայ թատրոնին ծառայութեան
նուիրուած, փորձելով ժողովուրդին տալ կեանքի այն պատկերը որ մեր ամենօրեան է:

_ “Թատրոնը հարցեր տալու տեղ է եւ ոչ թէ լուծում: Բեմադրիչին դերը դուռեր բանալ է”, -
կը բացատրէ Սուրեն Խտըշեան: Շուտով Կարեն Տարագճեան, իր հեղինակութեամբ
պիտի ներկայացնէ “մոնոլոկ”ը:

“Լռութիւն” ներկայացումը կը սկսի “Ֆարս”ով, այսինքն ապուշ դեմք մը մեծ հարց կը
“սարքէ”: Մինչ կատակերգութիւնը ողբերգական է:

_ “Մեր նպատակն է սիրեցնել թատրոնը, հանդիսականներ եւ մանաւանդ
երիտասարդութիւն հանդիսասրահ բերել: Նոր ոյժ եւ հաղորդակից հանդիսատես,
մանաւանդ որ մեր բեմադրած ամեն մեկ թատերախաղը՝ իր ոյժը ունի, ըմբոստանալով
ընկերային անարդարութեանց դեմ”, իր թատերական առաքելութիւնը կը սահմանէ
երիտասարդ բեմադրիչը: Յոյսով ենք որ այն, ինչ որ կը ցանկանք, գոնէ կեսը
կ’իրականացնենք: Տուն մը կառուցելու չափ ջանքեր են պետք, սակայն վստահ եմ որ
պիտի հասնինք մեր նպատակին...”:

